

КОНЬ И КРАВА.

Бързоногия конь търчалъ по ливадата, а човѣцитѣ стояли, та го гледали и му се чудѣли. Кравата сѣщо стояла и гледала.

— А защо, рекла си тя, — не наченѣ да тичамъ и азъ като коня, та да гледатъ и мене и да ми захвалятъ?

Казала това кравата и се спустихъла по ливадата, подиръ коня. Човѣцитѣ ѣжъ загледали, ала вмѣето похвала, всички ѣ се иземѣли. Най-послѣ единъ човѣкъ казалъ: „Защо ли тази глупава крава се залавя за това, което не ѣ работа!“

Дѣлба на 17 камили

Единъ арапинъ, като осѣтилъ, че приближава послѣдния день отъ живота му, повикалъ синоветѣ си и имъ рекълъ: „Оставямъ ви наследство само 17 камили. Искамъ да ги раздѣлите помежду си трима тѣй: Хасанъ, най-голѣмия, да вземе половината отъ камитѣ; Ахмедъ, срѣдния, да вземе третината отъ всиचितѣ камили; а Юсюфъ, най-малкия, да вземе деветината отъ всички камили.“

Подиръ нѣколко дни, наистина, бащата умрѣлъ. Тѣ го погребали. Върнѣли се удома си и наченѣли да дѣлятъ камитѣ, както порѣчалъ баща имъ. Но тѣй като числото 17 нѣма ни половина, ни третина, ни деветина,— тѣ не можали да си раздѣлятъ наследството.